

Socialdemokratiets ordfører, hr. Claus Larsen-Jensen, ved flere lejligheder har sagt, at det er vigtigt, at vi nu sørger for at få dækket de butiksejere og de mennesker, der bor på Nørrebro, ind, som er blevet ramt af det her, helt uskyl- digt ramt af det her.

Derfor vil jeg godt spørge justitsministeren, om ikke regeringen, når politiet åbenlyst har er- kendt, at man har begået fejl, og når regeringen – det kan vi så diskutere om vi er enige om – i hvert fald har været med til at skære ned på politistyrken og man på den baggrund ser de her uroligheder med hærværk osv., så vil sørge for, at butiksejerne bliver holdt skadesløse, så- dan som den socialdemokratiske ordfører har udtalt at man vil gøre.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Først vil jeg sige, at jeg deler den opfattelse – og jeg tror, alle her i Folketinget deler den – at det var fuldstændig uacceptabelt, at man rettede sin vrede, sine aggressioner, sin fuldstændig uac- ceptable adfærd mod nogle sagesløse menne- sker, nemlig de forretningsdrivende på Nørre- bro, og herved påførte dem en række ødelæg- gelser og skader, som deres forsikringsselska- ber nu skal tage hånd om.

Jeg vil godt sige, at hvis vi i den her situation overtog domstolens funktion her i Folketinget og sagde, at nu ville vi være dem, der idømmer erstatningsansvar, så mener jeg ikke, at det er den rigtige løsning. Det henhører under dom- stolene at vurdere et eventuelt erstatnings- ansvar.

Om politiet måtte have ifaldet et erstatnings- ansvar, henhører under domstolene. Jeg vil godt sige som en umiddelbar reaktion, at det tror jeg ikke domstolene vil pålægge politiet et erstatningsansvar for. Og jeg mener på sin vis også, at det er korrekt, at det er skadevolderne, det er de autonome, det er ballademagerne, der skal pålægges et erstatningsansvar. Og det er her, politiets opgave er at få dem ført for dom- stolene, som så afgør, om der eventuelt også skal rettes et erstatningsansvar mod dem – ikke mod dansk politi.

Tom Behnke (FRI):

Det har været lidt svært helt eksakt at høre, hvad hovedspørgsmålet gik på, men jeg har valgt at tolke det derhen, at vi taler om politiets ressourcer og muligheder for at løse opgaver a la dem, der f.eks. var på Nørrebro her for kort tid siden.

I den forbindelse vil jeg gerne stille justitsmi- nisteren et meget præcist spørgsmål, og det drejer sig om politiets mulighed for at løse også den slags opgaver:

Der har tidligere været tale om, at politiet med fordel kunne indkøbe vandkanoner og med disse vandkanoner sørge for i hvert fald at få slukket de bål, der er i gaden, så beboerne ikke føler sig utrygge ved, om ilden nu skal brede sig til ejendommene. Brandvæsenet kan jo af gode grunde ikke køre ind i området, for det bliver bombarderet med brosten og lignen- de, men politiet ville kunne indkøbe særlig vel- egnede vandkanoner til præcis det formål.

Nu er spørgsmålet så til ministeren: Kan po- litiet allerede i dag købe sådant udstyr uden at skulle spørge ministeren eller Folketinget? Hvis det er tilfældet, hvorfor tøver politiet så med at indkøbe det? Mangler politiet måske et politisk signal fra ministeren om, at det er tilladt at gøre det, og vil ministeren i givet fald sende det signal?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Politiet skal have de redskaber, der gør, at po- litiet kan løse de politimæssige opgaver af or- densmæssig karakter, der er i vores samfund, og dæmme op for kriminalitet. Det har politiet for så vidt også i dag, og jeg mener, at det bed- ste redskab, politiet kan bruge i forbindelse med rydningsopgaver, er tåregas. Man skal bare sørge for, at man har tåregassen på det tidspunkt, man skal bruge den, og på det sted, hvor man skal bruge den. Det er det afgørende.

En vandkanon? Jeg mener, det har været overvejet flere gange i politiet, om man ud fra rent operativt-taktiske hensyn skulle anvende vandkanoner. Jeg mener, at hvis det er det, der er svaret, vil jeg gerne være med til at overveje det. Det har været afvist indtil videre, og det har været med baggrund i, at man har haft tå- regassen som det redskab, der gør, at man kan få folk til at flytte sig. Og der er den fordel ved tåregassen, at den ikke påfører andre nogen skader, hvis de flytter sig, hvorimod vandkano- nen kan være med til at fremkalde alvorlige skader, hvis folk ikke kan komme væk.

Derfor mener jeg, at det er en optrapning af det magtanvendelsesredskab, som man skal an- vende i politiet, og dér mener jeg, at det er af- gående vigtigt, at vi alle sammen tænker på, at vi ikke bare udvikler nye, mere repressive magtanvendelsesredskaber, uden at vi nøje har tænkt os om.